

(beszámoló) TRANCEFUSION @ PRÁGA (2012.04.14)

Szerző Breki
2012. április 22, vasárnap - 20:20

Tizen-ikszedjére is CSEHORSZÁG FOREVER AND EVER and ever and ever&! Lehet már tényleg unalmas kicsit olvasni (és írni is) állandóan ugyanazokat, szerencsére újra és újra átélni viszont sosem az! :) Tavaly borzasztóan bántam, hogy kimaradt ez a partysorozat, pláne megnézve az összefoglaló videóját, az az áprilisi lineup nagyon telitalálatra sikerült. Akkor végül ASOT500-at választottuk Prága helyett, anyagilag a kettőt már sok lett volna bejátszani& Bevallom az idei lineup komplexebbisége ellenére nem verte az előzőeket nálam, bár gyengének azért semmiképpen nem neveztem volna, de inkább úgy voltam vele most, hogy Csehországban sosem csalódhatunk legyen bármilyen rendezvény is kint, hát MENJÜÜÜNK! :) Nem is tévedtem.. :))

Több mint 50-en vágtunk neki a 7+7 órás útnak (ezúton is hatalmas köszönet Atishéknak a partybuszért!), ilyen remek társasággal szerencsére gyorsan telik az idő. Piával ugyan rendesen betankoltunk, hiszen az utazást el kell ütni valamivel, de én úgy terveztem délután 5 előtt nem kezdek el alapozni, nehogy korai kipukkadás legyen a nap vége. Aztán a hangulat és a buszon szóló remek Pepe klasszik-mix miatt képtelenség volt bármit pihenni, ezért végül már a Rajka tábla elhagyása előtt erőssen megcsappantra ittuk alkoholos készleteinket. :) Prágától alig 100 km-re lehettünk, amikor egyszer csak a bal oldalról belekezdett egy előzésbe egy busz. Valaki észlelte a szélvédőjükön lévő "O2 Arena Prague - Transmission" feliratot, minek hatására futótűzként áterjedt az egész társaságra a kíváncsi érdeklődés. Hatalmas ováció mikor egymás mellé ért a 2 jármű és lengyel partybuszos barátaink is ugyanolyan meglepetéssel illetve hangos örömmel üdvözöltek minket a másik oldalról. Pár km-el később megálltunk, és ők is pont ugyanott tartottak szünetet, úgyhogy természetesen azonnal megindult az egymással való barátkozás, fotózkodás és a kimaradhatatlan "Polak, Vengri dva bratanki" felelegetése. 4 busszal jöttek Lengyelországból és baromira irigyeltek minket, hogy velünk ennyi lány van, mert az ő járatukon csupán 3-mal voltak kénytelenek beérni egész úton. ;)

ILLUSION STAGEInnentől már gyorsan telt a hátralevő idő, 8 körül oda is értünk a célállomásunkhoz, ami legnagyobb meglepetésemre a régebben annyiszor megjárt és hön szeretett T-mobile Arena (most már Tipsport Arena) s annak parkolója volt. A kajakereső receptoraink munkába lendültek rögtön, ám sajnos a közeli pizzériát megrohmozták a bulira készülő helyiek, és mivel 1,5 órát nem akartunk várni bármiféle meleg ételre míg ránk kerül a sor, ezért végül kénytelenek voltunk beérni Rennie vacsorával. :) A sörözést azonban nem hagytuk ki ha már ott voltunk, de utána rohantunk is inkább a party helyszínére, a Trancefusion-öknek rendszerint otthont adó Prumyslový Palac-ba, mely az exT-mobile Arena mögött található csupán pár percrenyire. A Palac, azaz a Kiállítási Palota Prága első számú kiállítási csarnoka, a szecesszió stílusjegyeit magában hordozó központi műemlék csarnoka még 1891-ben épült egy nagyszabású jubileumi kiállítás céljára. 2008-ban ugyan leégett az egyik szárnya, de mostanra tökéletesen helyreállították. Az épület kívülről is inonzáns, kicsit Nyugati pu-s utánérzet nekem ;), belülről meg aztán végképp elkápráztató. Az egyik legszebb és legjobb rendezvénycsarnok ahol eddig jártam, természetesen több hatalmas belmagasságú teremmel/csarnokkal, sok-sok WC-vel, és olyan elragadó építészeti kialakításokkal melyet ritkán lát az ember. A bejutás pillanatok alatt történt, mint mindig, a ruhatár sem tartott 1 percnél tovább senkinek. Pénz helyett tokenes megoldást választottak a szervezők a fizetés megoldásához, mely nekünk külföldieknek elég nagy könnyebbség az iszonyatosan hülyén olvasható cseh fémpénzek miatt. :) 40 korona 1 tokennek felelt meg, így az árak a forint béka segge alatt lévő árfolyama ellenére is abszolút barátinak voltak mondhatóak: sör 1 token, jéger 1,5 token, havanna rum 1,5 token. Na és innentől reggel 6-ig csupa-csupa varázslat végig mindenhol& A buszon még azt gondoltam a korai kezdés miatt tuti hajnal 2-re már kipurcanok, de háliszennek csúnyán rácáfoltam erre, azon kevés esték egyike volt, amikor az égvilágon semmi holtpont nem jött rám egyszer sem, sőt, a reggeli zárásakor is csak azt tudtam gondolni magamban: "Miért van már vége?". Zeneileg annyira tökéletes bulit kaptam, hogy változatosabbat kívánni sem lehetne: voltak szállások, veretések, klasszikok és új kedvencek is dögvél, egy percig sem volt semmi üres menet, szerintem egész este az órára sem néztem rá. Látvány tekintetében Transmission-nel ugyan nem összehasonlítható a party, de azért a szervezők rendületlenül próbálták különféle show-elemekkel feldobni és fokozni a hangulatot a "A Dream Come True" címet viselő mostani Trancefusion epizódban. Leginkább persze táncoslányokkal, az egyiknek például olyan kidolgozott hasa volt, hogy Rubint Réka fénykorában is nyugodtan elbújhatott volna a picsába mellette, le sem bírtam róla venni a szemem a "döbbenettől"... ;)) A gígalátványok egyébként nekem mondjuk nem is hiányoztak annyira, arra TM bőven elég, ne is legyen a 2 rendezvény teljesen hasonló egymáshoz, így jobban elkülöníthetőek az élmények. :) 3 stage-en (Illusion, New Vision és New Talent), kb. 70%-os kihasználtsággal dübörgött a banzár, a legnagyobb terembe/csarnokba kb 8 ezren, a kisebbbe kb 3-4 ezren férhettek volna ha teltház van. A legkisebb az egyik folyosón kapott helyet, de itt 50-100 embernél több nem bullizott szinte soha. Audrey Gallagher-rel és a "This Night"-al kezdtünk az Illusion stage-ben (mert ugye élő vokál forever!!), kis fekete pont csupán azért jár a csajnak, mert pár órával később vagy 10 percet vártam rá a backstage-nél, azonban Ő inkább az ingyencia szürcsölést választotta, én meg ezen kurvára megsértődtem& :))) De az éneklésére nem lehetett panasz (na jó, visszahallgatva igen), a csapat egy része is csak összeverődött alatta, hogy később kis Arty-zás után kollektívan átvonuljunk a New Vision terembe Super8 & Tab-ékra, akiknek a szettje rendkívül pozitív meglepés hozott számomra. A progisabb, lájtosabb ütemek helyett irtózatlan nagy pörgést okoztak, ráadásul a publikumot is 1000 fokon tüzeltek a pultról, azóta sem értem hogy a francba nem csináltam egy videót sem róluk& Őket a legvártabb fellépő páros, a 4 év után végre ismét élőben látott/hallott Blank and Jones duó követte!!! Hát, tőlük azt kaptam amit vártam: több saját sláger és még több csak fej feletti kézzel élvezhető finomság egymás után, de ami végleg kiverte a biztosítékot az egy durván odabaszós "Members of Mayday - Sonic Empire"

klasszikus volt!!! OMG, OMG, OMG!! Azért a "Mind of wonderful" és a "Nightfly" sem volt piskóta, a végére pedig egy sikítózós, örületes "Beyond Time"... Wháááááá!! Egyedül a "Nightclubbing"-ot hiányoltam tökéletes fellépésükből, de ettől függetlenül teljes lehidálás az egész performansz, ilyen hangulatot nem sok mindenki képes csinálni. És bizony még ezt is lehetett felülmúlni, valamivel fél 2 után elkezdődött az est totális fénypontja: DASH BERLIN!! Azt kell mondjam ettől a szettől még a mai napig nem tértem magamhoz, ha ki kellene fejezni mi is reprezentálja számomra az igazi TRANCE-et (így csupa nagy betűvel), akkor ez a 1,5 óra tökéletes példa lenne rá!! És bár tudom még nagyon korai tavasz elején kijelenteni ilyet, viszont ezt a mennyei csodát nem valószínű hogy sok tudná überelni 2012-ben, idén abszolút magasan az év legjobbja díj fő várományosa!! A sok lagymatag vagy éppen kalapálás, elektrós, "újkori" kommersz fostrance-ek után itt csak olyan minőségi, melódikus taktusok szóltak végig, melyek miatt anno teljesen szerelembe estem ebbe a stílusba. Mert mondhat nekem bárki bármit, de így érzelmeket kifejezni és így érzelmeket előhozni semelyik más elektronikus zenei válfaj nem képes, sem a techno, sem a house, sem a dubstep, sem a goa, ilyet valóban CSAK A TRANCE tud megcsillogtatni! Az egész tracklista szinte a tökéletesség határát súrolja, egy kevésbé gyenge vagy nem odavaló zenét nem tudnék felsorolni, valóban ATYAÚRISTEN kategóriást alkotott ez a rendkívül szimpatikus, és végig szintén a közönséggel tomboló holland dj/producer srác. Hihetelen mashupok (pl: "Dash Berlin with ATB vs. Niki and The Dove DJ Ease My Apollo Road", "Dash Berlin vs. Above & Beyond ft. Richard Bedford - Thing Called Till The Sky") tömkelegét kaptunk az arcunkba, ezekben ez az ember magasan a szcéna legjobbja manapság, de volt "Concrete Angel" (oridzsiben), "Use Somebody", "Not Giving Up On Love", "Chem Bros - Hey Boy, Hey Girl", "Zombie Nation", "Coldplay - Fix you + Clocks" és a jelenlegi legkedvencebbem is, azaz legújabb saját dala a "Go it Alone"!! K.O, K.O, K.O.!!! De akár a teljes TL-t felsorolhatnám, a fényképezőt le sem bírtam tenni, mert annyira meg akartam örökíteni minden kiemelkedő pillanatot belőle, végül rekordmennyiségű anyagot is sikerült összehozni. :)) Már a Miami ASOT550-es mixével elvarázsolt teljesen ez a csóka, így most élőben hallgatva, ráadásul megannyi finomsággal kiegészítve, még azt is sikerült durván felülmúlnia! A padlóra kerülést rum ill. sör formájában történő "garat-felocsolással" orvosoltuk gyorsan, s utána irány is a másik terem, ahol Sean Tyas által kezdetét vette az uplifting blokk, melyet a kölyökképű Simon Patterson totális kivégzése folytatott. Most nagyon bejött ez a hirtelen váltás Dash Berlin után, bevallom ilyen kemény veretős, már-már technóba forduló trance-et nem is tudom mikor hallottam utoljára. A magyar csapat itt már rendesen "szedegette szét" a korlátot az első sorokban, de a lengyelekre/csehekre sem lehetett panasz, nem maradtak le tombolásban utánunk. A partyarcok egyébként a szokásos kinti színvonalat hozták, abszolút kulturáltak, szimpatikusak, kifejezetten jófejek és nem mellesleg tudnak is bulizni. A csajokra pedig ismét minden szó kevés! Bár 2012 nálam sajnos a "nögyülőlet éve", és ennek drasztikus megváltoztatásához még az angyali "csecsajok" is kevesek, viszont az tény, hogy ilyen csodálatos tünemények valóban csak itt vannak! Sokszor leírtam már, azonban sosem baj megismételni: bőven ráférne a hazai palettánkra egy vérfrissítés mondjuk jó néhány itteni hölgyemény áttelepítésével :)), sajnos minden szempontból van még hova fejlődni nemzetünk lányainak hozzájuk képest! A kis Simon Patterson-os zúzás után Aly&Fila-nak az utolsó felére még át akartam nézni, és milyen jól is tettem, az est legnagyobb hibája lett volna ha kihagyom legkedvencebb dalom felcsenüdlését: "BURNED WITH DESIRE"!!!! Azt hittem így megkönnyezni ezt a számot csak egy Armin Only-n tudom, de bizony itt is hasonlóan éltem meg, a világ egyik legszebb muzsikáját mindig különlegesen felemelő és megható pillanat meghallani buliban! <3 <3 <3 Fila után ismét húzás vissza a kisebb terembe Patterson-ra, aki továbbra sem adta alább a bpm-eket, az öt követő Artic Moon pedig folytatta ugyanezt a fonalat. Itt ismét összeverődött a magyar csapat óriási hangulatot varázsolva, hogy az Armin-os "Coming Home" dallamaival zárjuk a szüntelen pörgést. A nagy teremben Leon Boiler még tolt a szettjét, át is ruccantam belehallgatni, viszont inkább a helyszín, a fények és az emberek csodálatával voltam elfoglalva a "villanykapcsolásig" hátralévő néhány perces időben.

NEW VISION STAGEA buli 6 körül végetért, és bár egész végig zakatoltunk, mégse éreztem magam csöppet sem fáradtnak úgy feltöltöttem az élmények. Nem gondoltam volna, hogy zeneileg ennyire jó estét kapunk, valóban szavunk nem lehetett semmire. A több termes buliknak a legnagyobb hátránya, hogy állandóan mászkálni kell, ráadásul akár mennyire is igyekszel, úgymint lemaradsz valakiről akire kíváncsi vagy. Na erre a partyra ez abszolút nem volt jellemző, a 2 terem között maximum 2 percnyi volt állandóan az átmenet, és akárhol is voltunk éppen nem bántuk meg, hogy azt választottuk, most valahogy tényleg mindenféle hiányérzet nélkül távoztam. Hiába, a csehek továbbra is csak 10/10-es bulikat tudnak összehozni, sőt mi több, ez a szombat még azok közül is a kiemelkedőbbekhez tartozik nálam. Ha költőien akarnék fogalmazni úgy mondanám: a Transzfúzió sikeres volt, a Világmindenség, mi, a zene, a cseh csajok, a lengyel partyarcok, az UV-rudak mind-mind egyesültünk a bacardik/jégerek/pálinkák kifogyhatatlan tengerében. :))) Reméljük hamarosan visszatérünk, mondjuk 2 hónap múlva egy kis Paul van Dyk-os mókázásra Brno-ba, ahonnan 2 éve hasonlóan felejthetetlen tapasztalatokkal tértünk haza. :) CSAK A CSEH BULIK!! Videók a Youtube Channel-emen, fotók meg egyszer valamikor, hamarosan! ;)

Fotógalériák:

- Atish fotói
- Techno.cz (part 1.)
- Techno.cz (part 2.)
- A Dream Come True (part 1.)
- A Dream Come True (part 2.)

Trancefusion - "Illusion stage" szettek:

- Livesets.at

